

VERŠE PRO ŽENU

- 101.** Neplačte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen v srdcích stálou vzpomínku
na mne si zachovejte.
- 102.** Maminko, dotlouklo srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
bolestí znaveno přestalo bít,
nebylo léku, jímž mohlo by žít.
- 103.** Nikdo nám neřekne, nikdo nám nepoví,
čím byla maminka každému z nás.
Nikdo ji nevrátí, nikdo ji nevzbudí,
nikdy už nezazní nám její hlas.
- 104.** Loučím se s vámi, drazí moji milí,
ruky stisk dnes už vám nemohu dát,
srdce dotlouklo, odešly síly,
loučím se se všemi, kdo měl mne rád.
- 105.** Tvé zlaté srdce, maminko,
zůstane navždy s námi,
bude nám žehnat na cestu,
kterou teď půjdeme sami.
- 106.** Odešla...
Jediná na světě, kdo by ji neměl rád,
jež umí odpouštět a tolik milovat,
jež vždycky povzbudí, tak měkce pohladí,
jediná na světě, jež nikdy nezdádá.
Na ni nám zůstane nejhezčí vzpomínka.
Ta bytost nejdražší, to byla maminka.
- 107.** Bezmocně klesly matčiny ruce znavené,
životem těžkým tvrdě zkoušené.
Umlkla ústa maminky naší drahé,
dotlouklo mateřské její srdce zlaté.
- 108.** Jak tiše žila, tak tiše zemřela,
skromná ve svém životě,
velká ve své lásce a dobrotě.
- 109.** Neplačte, že odcházím spát,
jak pokynul mi osud,
ve věčné noci bude se mi zdát,
že žiji s vámi dosud.
- 110.** Konce své cesty jsem nedošla,
nohy poklesly a srdce přestalo bít,
proto vás drazí opouštím.
Jestli jsem někomu ublížila,
prosím odpusťte mi,
potěšila-li jsem někoho, vzpomeňte.
- 111.** Zvony již dozněly, utichl jejich hlas,
Ty jsi nám odešla na věčný čas.
Nad hrobem Tvým až budeme stát,
poslední sbohem, mámo,
Tobě jen můžeme dát.
- 112.** V životě se loučíme mnohokrát,
s maminkou jen jednou,
i kdybychom své oči vyplakali,
její zpět se neohlédnou.

113. Dopracovaly pilné ruce,
utichlo navždy předobré srdce.
Očima drahýma se již nepodíváš,
teď klidným spánkem odpočíváš.

115. Odešla jsi všem,
kteří Tě tak rádi měli,
aniž by rty Tvoje
sbohem zašeptaly.

117. Umlkla ústa maminčina,
přestaly rty se smát,
budeme drahá maminko,
na Tebe s láskou vzpomínat.

119. Zhasly oči plné lásky
mojí drahé maminky,
nezhasnou však nikdy na ni
v srdci moje vzpomínky.

121. Osud nás ranil, maminku vzal,
hoře nám způsobil, bolest a žal,
celý Tvůj život byla jen práce,
odpočivej klidně a spi sladce.

123. Za všechnu lásku a péči Tvou
co vděkem dnes můžeme Ti dát,
hrst krásných květů na pozdrav
a pak jen vzpomínat.

125. Světem prošla jako dobrý člověk,
čím byla, to ví jen ti, kdo ji ztrácí.

127. Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala.

114. Posílám pozdrav poslední
všem, kdo měl mne rád,
mně se víc nerozední,
já budu věčný spánek spát.

116. Největší láska na světě umírá,
když oko maminky navždy se zavírá.
Dotlouklo srdce, umlkl Tvůj milý hlas
a Ty, drahá maminko, nevrátíš se mezi nás.

118. Neplačte a nechte mne klidně spát,
i bez slz možno vzpomínat.
Nebylo mi dopřáno déle s vámi býti,
nebylo léku, abych mohla déle žíti.

120. Za Tvou něžnou lásku, péči o nás,
za všechna milá slova, starosti,
zachováme v srdci vždy Tvůj obraz
a pocit neskonale vděčnosti.

122. Jediné srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
kdybychom láskou vzbudit jej chtěli,
neozve se nám vícekrát
– utichlo, zmlklo, šlo již spát.

124. Jak těžko žít,
když v těle síla není.
Jak těžko umírat,
když se chce tolik žít.

126. A přece nezemřela jsi nám,
neboť v našich srdcích žiješ dál.

128. Bolest i loučení
jsou součástí života.

129. Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.

131. Jen pro vás jsem žila a pracovala,
vám jsem rozdala srdce své.

133. Skončil život plný lásky a práce.

135. Kdo lásku, dobro a veselost rozdával,
ten nezemřel a žije v srdci dál.

137. Tvé slabé srdce přestalo bít
a tys chtěla s námi tolik žít.

139. Lásku měla na rtech,
dobrotu v srdci,
poctivost ve své duši.

141. Odešel dobrý člověk,
každý ji měl rád.

143. Nejsmutnější loučení je s mámou...

145. Největší láska na světě umírá,
když oko matčino navždy se zavírá.

147. Kdo v srdcích žije, neumírá.
F. Hrubín

149. Smrt je jen začátek,
ale až té druhé kapitoly.
W. Shakespeare

130. Dotlouklo srdce, umkl hlas,
tak ráda měla život, děti i nás.

132. A já měla život tolik ráda.

134. Odešla, ale zůstala v srdcích těch,
kteří ji měli rádi.

136. V životě jsou chvíle,
na které se nezapomíná.

138. Prázdné zůstalo místo mezi námi,
chybíš nám a nic Tě nenahradí.

140. Nevíme dne ani hodiny...

142. Až umřu, nic na tomto světě
se nestane a nezmění...

144. Odešla tiše a v pokoře,
když naplnila svůj život prací a láskou.

146. Memento mori...

148. Bolest zná jen málo slov
a smutek nejtěžší je jako kámen němý.
V. Závada

150. Smrt není zlá,
co zlé je, to umírání je.
J. Wolker